

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: FRPS/97/2011/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

110/2011. (IV. 13.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2011. február 24-én előterjesztett **panaszát** a 2011. április 13-án – Fráterné dr. Ferenczy Nóra testületi tag távollétében - tartott zárt ülésén hozott döntése alapján

e l u t a s í t j a .

A Testületnek a panasz elbírálására nincs hatásköre.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

I.

A panaszos 2011. február 24-én levélben fordult a Testülethez, amelyben a következőket adta elő.

A Testülethez és az ügyészséghez egyaránt eljuttatta a panaszát, melyben panaszt kíván tenni a M. Városi Rendőrkapitányság Közlekedésrendészeti Osztálya által végzett rendőri tevékenységgel kapcsolatban az intézkedések sorozatos elmulasztása miatt.

Egy folyamatban lévő büntetőeljárás előzményeként leírja, hogy az édesanyja tulajdonában lévő gépkocsival 2011. január 9-én 0 óra 10 perckor a 4-es számú főúton közlekedett a panaszos, amikor cserbenhagyásos bűncselekmény áldozata lett. Az ügyben rendőri intézkedés történt, az okozó ellen a rendőrség a panaszos tanúkénti kihallgatása alapján büntetőeljárást indított. A tanúkihallgatás során a panaszossal közölték, hogy az ügyészség iránymutatása alapján a panaszolt cselekmény nem bűncselekmény, hanem szabálysértés, így az eljárást ennek megfelelően folytatják le. Ezt a minősítést a panaszos elfogadhatatlannak

¹ Az Rtv. 93/A. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

tartja, és ez a döntés mélységesen felháborította. Úgy véli, hogy amennyiben az elkövetőt azonosítják, egy büntető szankciónak nagyobb lenne a visszatartó hatása a jövőre nézve.

Az ügy folytatásaként 2011. február 21-én a panaszos szülei Ü. város belterületén látták azt a gépkocsit, amivel - a panaszos véleménye szerint - vélhetően a sérelmére elkövetett bűncselekményt okozták. Pontosán ott látták rajta a sérüléseket, aminek a negatív lenyomata az általa vezetett gépkocsin található.

A panaszos ekkor felhívta a rendőrségen az ügy előadóját, hogy megkérdezze, sikerült-e már megtalálni a balesetet okozó gépkocsit, amire azt a választ kapta, hogy nem. Arra a kérdésre, hogy megtalálták-e a panaszos szülei által látott sérült autót, az ügy előadója azt a választ adta, hogy már küldtek idézést, de azt nem vették át. Az előadó arról is tájékoztatta a panaszost, hogy próbálták ellenőrizni a címet is, ahol a gépkocsi a nyilvántartás szerint található, de ott se találták. A panaszos további kérdéseket intézett az előadóhoz a nyomozással kapcsolatban, melyekre az előadó a panaszos szerint zavaros válaszokat adott.

A panaszos kérte a Testületet, hogy tegyen meg minden lehetséges lépést annak érdekében, hogy a rendőrség ne szabotálhassa el az ügyet.

II.

A Testület eljárását a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) a IX. fejezetében, a Jogorvoslatok alcím alatt szabályozza. Az Rtv. 92. §-ának (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az, „Akinek az e törvény IV., V. és VI. fejezetében meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása alapvető jogát sértette (...) kérheti, hogy panaszát az országos rendőrfőkapitány, valamint a főigazgatók a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően bírálja el”.

A fent idézett rendelkezés alapján a Testület hatáskörébe kizárólag azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálata tartozik, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházatsomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),
- a kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.),

tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A konkrét esetben a panaszos beadványa alapján egyértelműen megállapítható, hogy sérelmeinek túlnyomó része egy folyamatban lévő büntetőeljárással függ össze.

A Testület tájékoztatja a panaszost arról, hogy az ügyész, ügyészség és a rendőrség nyomozó hatóságként történő eljárását nem az Rtv., hanem a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) szabályozza. A Be. 195-196. §-ában foglalt rendelkezések pedig jogorvoslatot biztosítanak az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozatával, intézkedésével vagy intézkedése elmulasztásával szemben.

A Testületnek – ahogyan a fent idézett és értelmezett rendelkezésből is kiderül – nincs lehetősége arra, hogy az említett hatóságoknak a büntetőeljárás keretében végrehajtott cselekményeit felülbírálja.

A Testület a fentiekre figyelemmel – mivel a panasz elbírálására nincs hatásköre – a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt elutasította.

Budapest, 2011. április 13.

Dr. Juhász Imre
elnök

Dr. Kozma Ákos
előadó testületi tag, elnökhelyettes

Dr. Kádár András Kristóf
testületi tag

Dr. Féja András
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET